

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια, Ὡς Ἀρχ. Ἐφημ. 1885 σελ. 154).

29.

Α

ΕΡΙΞΤΑΤΑΙ ΕΛΕΥΞΙΝΙΟ :
ΠΑΙΟΝΙΔΗΞΔΗΜΑΙΝΕΤΟ
ΟΞΡΙΞΤΩΝΙΔΟΑΘΜΟΝΕΥ
ΝΗΞΦΙΛΙΠΡΟΞΕΤΙΑΙΟΘ
5 ΜΕΛΑΝΩΡΟΞΕΞΤΙΟΔΩΡΟ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΦΙΛΑΓΡΟΞΑ
ΛΙΘΟΥΞΤΕΜΕΙΝΕΞΑΙΓΙΝ
ΟΞΤΕΤΡΑΡΟΔΑΞΠΛΑΤΟΞΡ
ΑΙΕΚΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟΥΞΡ
10 ΓΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΥΓΙΕΞΚΑΙ
ΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΕΤΕΡΟΥΞΛΙΘ
ΤΕΡΟΔΩΝΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΡΟ . Ω
ΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟΥΞΠΑΝΤΑΞ
ΛΕΥΞΙΝΑΔΕΕΙΞΤΟΙΕΡΟΝ
15 ΤΕΤΤΑΡΕΞΚΑΝΟΝΙΔΑ
... ΚΟΞΠΑΡΟΛΟΝΤΟΝΤΟΙΧΟΝΤΟ
... ΜΙΡΟΔΙΩΝΠΑΧΟΞ
... ΟΙΩΞΕΧΟΥΞΑΝΕΞΛΩΙΟ
... ΙΠΑΡΑΤΕΜΟΝ ΟΙ
20 ... ΑΝΤΑΞΥΝΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΞ . Ρ
... ΠΑΝΤΑΧΗΚΑΙΔΗΞΑΙΚΑΙ . Θ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1886.

- . . . ΙΑΝΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩ
 . . . ΙΘΜΟΣΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΔΥΟ
 . . . ΑΞΑΞΘΑΙΛΙΘΟΥΞ. . . . Ο
 25 . . . ΕΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΡΑΛΑ. . . . ΔΕΟ
 . ΡΩΙΕΙΡΓΑΞΜΕΝ. . . ΞΚΑΙ
 ΙΞΘΑΙΤΑΞΤΡΙΓΛΥΦΟΥΞΚΑ
 ΙΑΡΜΟΤΤΟΥΞΑΞΚΑΙΕΥΤΕΝ
 ΞΑΙΚΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙ
 30 ΤΑΡΕΞΛΙΘΟΥΞΤΕ
 ΡΟΔΩΝΡΑΛΑΤΟΞΡΕΝΤΕΡΟ
 ΑΛΑΞΤΩΝΚΑΙΕΚΡΕΛΕΚΗ
 ΞΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟ
 ΙΕΠΑΝΑΘΗΚΕΙΥΓΙΕΙΞ
 35 ΚΑΛΙΘΟΞΑΓΑΓΕΙΝΡΕ
 ΩΝΡΑΛΑΤΟΞΡΕΝΤ. Ρ
 ΟΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙ. . . Ω
 ΜΟΞΔΕΚΑΡΕΝΤΕ. . . ΟΝΙΔΕΙΥ
 ΑΥΥΟΞΡΕΝΤΕΡ. . . ΩΝΡΑΛΑΤΟΞ
 40 ΗΝΑΥΤΗΝΕ. . . . ΚΩΝΡΟΙΟΥΝΤ
 ΞΚΑΙΑΡΑ. . . . ΚΑΘΑΡΜΟΞΑΙΟ
 ΙΑΡΑΙΔ. . . . ΙΤΑΕΡΓΑΞΜ. . . ΕΡ
 ΙΚΑΙΔ. . . . ΚΑΙΓΟΜΦΩ
 ΑΞΑΞ. . . . ΛΙΘΟΞΤΕΜΕΙΝΡΕΝ
 45 Ο. . . . ΛΑΤΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝ
 ΞΤΩΝΚΑΙΕΚΡΕΛ. ΚΗΞΑΙΑΡΕΡΓΟΝ
 . . . ΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝ. ΩΙΟ. Ρ
 ΙΕΠΑΝΑΘΗΚΕΙΥΓΙΕΙΞΛΕΥΚΟ
 ΤΑΕΡΤΑΛΙΘΟΞΑΓΑΓΕΙΝ. . . ΝΤ. . . Ο
 50 ΔΩΝΡΑΛΑΤΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΡ
 ΑΛΑΞΤΩΝΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ
 ΓΑΓΕΙΝΜΗΚΟΞΕΝΝΕΑΡΟΔΩΝΡΑΛΑΤΟ
 ΞΤΩΝΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩ
 ΕΡΓΑΞΑΞΘΑΙΡΕΝΤΕΛΗ. ΚΑ. Ω. . . . ΠΡΟ. . . Ο
 55 ΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤ. ΕΡΤΑ
 ΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΡΑΛΑΞΤΗ. ΔΕΟ. ΤΩ. . . . Ο
 ΥΤΩΝΔΥΟΓΩΝΙΑΙΑΚΑΙ. ΡΑΙ. Ο. . . . Ο
 ΟΝΤΑΞΠΑΝΤΑΧΕΙΑΘΡΑΥΞΤΟ. ΡΑ. Τ. . . . Ο. Ο
 . . . ΞΤΗΝΚΑΙΔΗΞΑΙΚΑΙΓΟΜΦΩ. Ο
 60 . . . ΡΕΡΓΑΞΑΞΘΑΙΟΡΘΑΛΙΘΟ. ΤΕ
 . . . ΑΞΜΗΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΡ
 . . . ΞΤΡΙΩΝΗΜΙΡΟΔΙΩΝΚΑΙΕΚΡΕ
 . . . ΑΞΚΑΙΕΥΓΩΝΙΟΞΠΑΝΤΑΧΕΙ. ΑΙ. ΑΡ

- . . ΕΙΞΛΕΥΚΟΞΑΞΠΙΛΟΞΑΡΙΘΜΟΞ
 65 . ΟΞΑΓΑΓΕΙΝΠΕΝΠΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕ
 ΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΔΙΠΟΔΑ Ο
 ΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙ Ο
 ΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΠΛΙΝΘΙΔΑΞ
 ΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞ
 70 ΙΗΜΙΠΟΔΙΟΞΟΡΘΑΞΚΑΙΕΥΓΩΝ . Ο Ν
 ΟΙΟΥΝΤΑΕΠΙΠΑΛΑΞΤΗΝΚΑΙΑΡΑΙ Ο
 ΤΩΙΠΑΡΑΞΤΑΔΑΞΤΡΕΙΞΞΥΝΤΙΘ Ο
 ΙΑΙΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΠΑΝΤ . . ΕΙΠΛΑΤΟΞ Ο
 ΙΠΡΟΞΤΑΜΕΤΡΑΑΑΝΔΩΙΟ . Ρ . . ΤΕ . . Ω
 75 ΙΚΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΑΡΙΟΜΟ . ΠΛΙΝΘΙΔΩΝ
 ΑΤΕΤΤΑΡΕΞΛΙΘΟΞΤΕΜΕΙΝΠΕΝΤΕ
 ΚΟΞΠΕΝΤΕΠΟΔΩΝΠΑΛΑΞΤΗ . ΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩ . . ΟΔΩ
 ΟΥΥΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΕΤΕΡΟΞΛΙΘΟΞΤΕΜ
 ΑΡΑΞΠΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟ . Ω
 80 ΩΝΚΑΙΗΜΙΠΟΔΙΟΥΥΥΟΞΔΙΠΟΔΑΞΚΑΙ . Ε Α
 ΤΑΞΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧ
 ΧΕΙΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΕΠΑΝΑΟΗΚΕΙΥΓΙΕΙ . ΛΕΥ . Ο
 ΘΟΞΑΓΑΓΕΙΝΠΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕ . ΕΥΞ Ο
 ΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚ . . ΗΜΙΠΟΔ . Ο
 85 ΩΝΠΟΔΩΝΕΤΕΡΟΞΑΓΑΓΕΙΝΛΙΘΟΞΤΕΤΤΑ
 ΥΞΙΝΑΔΕΜΗΚΟΞΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝ
 ΙΠΟΔΙΟΠΑΧΟΞΔΙΠΟΔΑΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΟ
 ΞΑΟΡΑΥΞΤΟΞΕΠΙΚΡΑΝΑΕΡΓΑΞΑΞΟΑΙΤΡΙ
 ΔΗΙΚΑΙΠΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡ
 90 ΝΤΕΠΟΔΩΝΚΑΙΠΑΛΑΞΤΗΞΠΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝ . Ο . Ω
 ΥΥΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΑΡΑΙΕΠΙΤΑΞΠΑΡΑΞ
 ΟΞΑΙΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΚΑΙΕΥΤΕΝΗΚΑΙΔ' ΞΑ Ω
 ΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΚΑΙΕΠΕΡΓΑΞΑ . ΘΑΙΘΡΟΝ
 ΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟΞΠΟΔΩΝΕΠΤΑΚΑΙΔΕ . . ΠΛ . ΤΟ
 95 ΧΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΚΑΙΠΕΛΕΚΗΞΑΙΟΡΘΟ
 ΑΝΤΑΧΕΙΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΕΠΑΝΑΟΗΚ . . ΥΓ
 ΛΟΞΑΠΕΡΓΟΝΕΧΟΝΤΑΞΑΡΙΟΜΟΞΟΚΤΩ . . ΟΟ
 ΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΜΗΚΟΞΠΟΔΩΝΕΠΤΑ . ΑΙ
 ΑΠΑΧΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΟ Ω
 100 ΕΙΞΚΑΙΑΘΡΑΥΞΤΟΞΑΡΙΘΜΟΞΟΚΤΩΛΙΟΟ
 ΤΕΛΗΙΚΟΞΟΚΤΩΜΗΚΟΞΕΠΤΑΚΑΙ . Ε . ΑΠΟ ΤΟ
 ΠΑΧΟΞΤΡΙΗΜΙΠΟΔΙΟΞΟΡΘΟΞΚΑΙΕΥΓΩ . . Ο
 ΞΕΞΑΙΛΕΙΟΞΚΑΙΑΡΑΙΚΑΙΘΕΙΝΑΙΕΠΙ
 ΝΤΙΘΕΝΤΑΤΟΞΑΡΜΟΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΑΟΡΑΥΞΤ
 ΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΚΑΙΕΠΕΡΓΑΞΑΞΟΑΙ

Β
Ο
Ι

ΚΟΥΞΜΗΚΟΞΕΞΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟ
 ΤΩΝΔΥΟΙΝΔΑΚΤΥΛΟΙΝΚΑΙΕΚ
 ΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧΙ
 ΥΓΙΕΙΞΛΕΥΚΟΥΞΑΣΡΙΛΟΥΞΑ
 ΞΑΓΑΓΕΙΝΠΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞ
 ΡΟΔΑΞΠΑΧΟΞΠΕΝΤΕΡΑΛΑΞΤΩΝ
 ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙΞΑΘΡΑΥΞΤΟ
 ΓΕΙΞΑΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΙΩΝΙΚΑΡΕΝ
 ΔΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΜΗΚΟΞΕΞΡΟΔ
 ΠΕΝΤΕΡΑΛΑΞΤΩΝΚΑΙΔΥΟΙΝΔΑΚΤ
 ΞΑΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞΑΘΡΑΥΞΤ
 ΡΑΝΤΑΧΗΚΑΙ·ΗΞΑΙΚΑΙΓΟΜΦΩΞ
 ΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΟΡΟΑΡΙΟΜΟΞΤΕΤΤ
 ΕΛΗΙΚΟΥΞΔΥΟΕΙΞΤΑΞΡΑΡΑΙΕΤ
 ΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΟΚΤΩΡΟΔΩΝΚΑΙΡΕΛ
 ΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚ
 ΕΡΑΝΑΘΗΚΕΙΥΓΙΕΙΞΛΕΥΚΟΞ
 ΕΝΤΕΛΗΘΕΝΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕΛΕΟΝΤΟΚΕ
 ΞΟΚΤΩΡΟΔΩΝΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤ
 ΟΟ·ΤΕΜΟ·ΠΕΝΤΕΛΕ·ΚΟΞΕΙΞΚΕΡΑ
 Ω·ΡΟΔΩΝΓΛΑΛΑΞΤΗΞΔΕΟΝΤΩΝΓΛΑΤΟ
 ΑΡΕΡ·ΟΝΕΧΟ·...ΔΥΟΚ·...ΓΡΑΦ·
 ΞΡ·...ΧΕΙΚΑΙΡΑΡΑ·Ο·...Ν·Θ·
 ΑΡ·...ΜΟΞΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΔΥΟΚΕΡΑΜΙΔ
 ΤΕΜΗΚΟΞΤΡΙΩΝΡΟΔΩΝΓΛΑΛΑΞΤΗ
 ΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕ
 ΚΟΝΤΑΔΥΟΓΑΡΑ·...Ξ·
 ΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟΞΕΞΡΟΔΩΝ·...ΤΟ·
 Ο·...ΩΙΟ·...ΤΕΚΤΩΝΚΑΙ·...
 Ε·...ΙΚΑ·ΚΑΘΑΡΜΟ·...ΘΡΑΥΞ

ΚΑΙ ΓΟΜΦΩΞΑΙ ΚΑΙ ΜΟΛΥΒΔΟΝ
 ΓΕΝΤΕΛΗΙΚΟΞΜΗΚΟ· ΓΟΔΟΙΝ
 ΞΔΩΝ ΓΡΟΞΤΟΝΑΝΑΓΡΑΦΕΑΟΝ
 Ο· · · · · ΙΚΑΘΑΡΜΟ· · · · · ΘΡΑΥΞΤ
 ΕΥΤΕΝΕΙΞΓ· · · · · ΕΙ ΑΡΙΘΜΟΞΕΒΔΟΜΗΚΟ 35
 ΜΕΙΝΞΤΡΩΜΑΤΙ· · · · · ΗΞΜΑΛΑΚΗΞΓΕΤΡΑΞΟΜ
 · · · · · Ο· ΔΙΠΟΔΑΣ· · · · · ΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩ
 ΓΑΝΤΑΧΕΙΤΕΜΝΕΙΝ· · · · · ΜΕΙΙΟΥΞΛΙΘΟΙ
 ΛΟΓΟΝ· ΑΙΓΑΡΑΔΟΝ· · · · · ΟΗΚΕΙΥΓ· · · · · Ξ 40
 ΜΑΔΕΤΗΞΜΑΛΑΚΗΞΓΕΤΡΑΞ· · · · · Ο· ΥΕΥ· · · · ·
 ΟΞΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝ· · · · · ΛΕΞΘΑΙ· · · · ·
 · ΟΥΞΛΙΘΟΞΤΕΜΕΙΝΑΚΤΙΤΑΣ· · · · · ΡΑΞ· · · · ·
 ΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝ ΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟ· · · · ·
 ΓΟΔΙΩΝ ΑΡΙΘΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ· · · · ·
 ΛΙΘΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟΞΓΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΓ· · · · · 45
 · ΑΧΕΙΑΓΕΡΓΟΝΕΧΟΝΤΑΞΚΑΙΓΑΡΑΔΟΝ· · · · ·
 ΥΞΑΓΑΓΕΙΝΕΞΑΚΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΑΔΕ· · · · ·
 ΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝ ΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚ· · · · ·
 ΔΙΟΥΞΑΓΑΓΕΙΝΔΕΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΔΥΟΜΗΚΟ· · · · ·
 ΙΗΜΙΠΟΔΙΟΥΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝΚΑΙΗΜ· · · · · 50
 ΙΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙ· · · · ·
 ΟΘ· ΤΩ· ΟΥΤΟΥΕΛΕΥΞΙΝΙΑΝΑΚΑΘΗΡΑΜΕΝΟΝΕΚ· · · · ·
 ΟΙΓΑΤΟΥΞΤΡΩΜΑΤΟΞΚΑΙΤΑΞΕΓΙΚΑΜΠΑΞΜΕΧ· · · · ·
 ΓΟΙΟΥΝΤΑΤΗΞΤΑΦΡΟΔΕΚΑΓΟΔΑΞΚΑΙΕΚΦΟΡΗΞ· · · · · 55
 ΥΙΕΡΟΥΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΞΛΙΘΟΥΞΤΗΞΜ· · · · · ΚΗΞΓΕΤΡ
 ΝΤΑΟΥΑΝΕΙΓΕΤΡΑΞΥΝΤΙΘΕΝΑΙ· · · · · ΥΞΑΡΜΟΥΞΞΤΕΡ
 ΤΑΞΓΑΝΤΑΧΕΙΜΗΚΟΞΤΕΤΡΑΓΟΔΑΞΓΛΑΤΟΞΔΙΠΟΔΑ
 ΟΔΙΟΥΞΟ· ΟΥΔΑΝΔΕΗΙΚΑΙΜΕΙΙΟ· · · · · ΡΘΟΙΞΧΡΗΞΘ
 ΞΤΑΤΕΞΘΑΙΔΕΚΑΤΑΤΟΝΞΤΟΙΧΟΝΕΚΑΞΤΟΝΔΙΑΝΕΚΗ 60
 ΞΞΑΓΑΜΟΙΒΩΝΕΓΙΔΕΤΟΥΤΩΝΤΙΘΕΝΑΙΤΗΝΕΥΘΥΝΤΗ
 ΘΟΑΓΕΡΓΑΞΑΜΕΝΟΝΕΓΙΤΤΡΕΙΞΓ· · · · · ΑΞΤΑΞΤΟΥΓΡΕΕΕ
 ΝΑΙΤΟΥΞΑΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΞ· ΑΝΤΑΧΕ· ΚΑΙ· ΘΡΑ
 ΞΔΕΘΗΞΕΙΜΗΚΟΞΔΩΔΕΚΑΓΟΔΩΝ ΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΠΟΔΩΝ

65
 70
 75
 80
 85
 90

ΔΥΡΑΧΟΞΤΡΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΞΘΗΞΕΙΔΕΚΑΙΤΟΥΞΓΩΝΙ...Ο
 ΤΕΚΑΙΔΕΚΑΡΟΔΩΝΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΔΥΟΚΑΙΕΠΕΡΓΑΣ...
 .ΠΡΟΣΤΗΝΠΕΡΙΤΕΝΕΙΑΝΗΝΑΝΑΝΔΩΙΟΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΔΗ
 ΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕΑΙΑΡΙΟΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΕΞΑΙ
 ΝΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚΗΡΕΤΡΑΞΕΜΗΚΟΞ...ΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΕ
 ΠΑΧΟΞΓΕΝΤΕΡΑΛΑ.ΤΟΥΞΚΑΙΕΚΡΕΛΕΚΗΞΑΙΑΠΕΡΓΟΝΕΧΟ
 ΟΥΞΓΑΝΤΑΧΕΙΑΡΙΟΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΔΥΟΛΙΟΥΞΑΓΑΓΕ
 ΞΕΛΕΥΞΙΝΙ...Η...ΞΕΙΞΤΟΙΕΡΟΝΜΗΚ.ΞΕ.ΡΟΔΩΝΓΛΑΤ
 ΑΡΟΔΑΣΠΑΧΟΞΓΕΝΤΕΡΑΛ...ΤΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤΩΙΕ
 ΙΕ...ΑΟΡΑΥΞΤΟΥΞΑΡΙΟΜΟΞΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΔΥΟΛΙΟΥΞΤΕΜΕ
 ΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚ...ΡΕΤΡΑΞΜΗΚΟΞΞΕΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓΡΟΔΩΝ
 ΗΜΙΡΟΔΙΟΥΡΑΧΟΞΓ...ΓΑΛΑΣΤΩΝΚΑΙΕΚΡΕΛΕΚΗΞΑΙΑΠΕΡΓΟΝ
 ΝΤΑΞΟΡΘΟΥΞΓΑΝΤΑΧΕΙΑΡΙΟΜΟΞ...ΕΤ...Ε.ΛΙΘΟΥΞΑΓΑ
 ΙΝΕΚΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝΙΑΚ...ΞΜΗΚΟΞΞΕΡΟΔΩΝΓΛΑΤΟΞΤΡΙΩΝΓ
 ΔΩΝΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΡΑΧΟΞΡΕ...ΑΛΑΣΤΟΥΞΚΑΙΚΑΘΕΛΕΞΘΑΙΕΝΤ
 ΙΙΕΡΩΙΥΓΙΕΙΞΑΟΡΑΥΞΤΟΥΞΑΡΙΟΜΟΞΕΙΚ.ΞΙΤΕΤΤΑΡΕΞΕΤΥΛΟΒΑ
 ΑΞΞΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΤΕΤΤΑΡΑΞΡΕΤΡΑΞΤΗΞΕΛΕΥΞΙΝ
 ΙΑΚΗΞΓΛΑΤΟΞΞΕΡΟΔΩΝΜΗΚΟΞΤΕΤΡΑΡΟΔΑΣΓΑΧΟΞΓΕΝΤΕΡΑΛΑΣΤΟΥ
 ΞΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΞΕΡΓΑΣΑΞΘΑΙΠΛΑΤΟΞΞΕΡΟΔΩΝΜΗΚΟΞΤΡΙΩΝΓΡΟΔΩΝ
 ΚΑΙΗΜΙΡΟΔΙΟΥΡΑΧΟΞ...ΟΥΞΕΙ...ΔΥΟΚΑΙΕΤΕΡΟΥΞΓ
 ΩΝΙΑΙΟΥΞΞΕΡΟΔΑΣΡΑ...ΔΥΟΤΟΥΤΟΥΞΑΡΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝΤΙΟΓΝ
 ΑΙΚΑΙΠΑΡΑΞΞΕΑΜΕΝΟΙΕΡΙΗΜΙΡΟΔΙΟΝΤΟΥΟΞΥΝΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΞΑ
 ΡΜΟΥΞΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΣ...Ε.ΑΟΡΑΥΞΤΟΥΞ...ΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝ
 ΡΘΑΚΑΛΕΙΑΔΩ...ΡΑΝ...ΡΟΝΤΥΧ.Ε...Ε.ΠΡΟΞ.Ε...
 ΟΝΤΑΡΙΝΑΚΙΑ.ΕΙ...Ο.ΙΚΑΙΓΟΜΦΩΞΑΙΚΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝΠΕΡΙΧΕ
 ΑΙΜΟΛΥΒΔΟΝΔΕΚΑΙΞΙΔΗΡΟΝΤΟΙΞΑΙΘΙΞΕΙΞΤΑΔΕΞΜΑΗΓΟΛΙΞΓΑΡΕ
 ΞΕΙΚΑΙΤΡΟΧΙΛΕ...ΝΕΝΤΕΛΗ

Α.

Θ[εοί]

Ἐπιστάται Ἐλευσινίο

Παιονίδης Δημαινέτο

ος Πιστωνίδα Ἀθμονεύ[ς

νης Φιλίππο Ἐστιαίοθ[εν

5 Μελάνωπος Ἐστιοδώρο

Ἀρχιτέκτων Φίλαγρος Α

λίθους τεμεῖν ἐξ Αἰγίν[ης μῆκ-

ος τετράποδας, πλάτος π [κ-

αὶ ἐκπελεκῆσαι ὀρθοὺς π[ανταχεῖ, ἄπεργον ἔχοντας καὶ ἀγα-

10 γέν Ἐλευσινάδε ὕγιες καὶ [ἀθραύστους, ἀριθμὸς τετταράκο-

ντα τέτταρες· ἐτέρους λίθους τεμεῖν Αἰγινάιος μῆκος πέν-

τε ποδῶν, πλάτος τριῶν πο[δ]ῶ[ν, πᾶχος πεντεπαλάστους καὶ ἐκ-

πελεκῆσαι ὀρθοὺς πάντας [καὶ ἀγαγεῖν ὕγιες, ἀθραύστος Ἐ-

λευσινάδε εἰς τὸ ἱερόν [ἀριθμὸς τετταράκοντα;

15 τέτταρες· κανονίδα

μῆ]κος παρ' ὅλον τὸν τοῖχον το

· ἡ]μιποδίων, πᾶχος

· οἰως ἔχουσιν ἐξ.λωιο

· ι παρατεμοντ οι

20 αντα συντιθέναι τοὺς [ἀ]ρ[μούς] ἀρμόττοντας καὶ ἀθραύσ-

τος] πανταχῇ καὶ δῆσαι καὶ [γ]ο[μφῶσαι

· ιαν ὁ ἀρχιτέκτων

· ἀρ]θμὸς τετταράκοντα δύο

ἐργ]άσασθαι· λίθους ο [πά-

25 χο]ς τριῶν ποδῶν παλα[στῆς] δεσ[ντων; καὶ καθελέσθαι ἐν τῷ ἱ-

ερῷ εἰργασμέν[ου]ς καὶ

ισθαι τὰς τριγλύφους κα[ὶ

ι ἀρμογτούσας καὶ εὐτεν[εῖς; καὶ δῆσαι καὶ γομφῶ-

σαι καὶ μόλυβδον περι[χέαι, ἀριθμὸς τετταράκοντα καὶ; τέτ-

30 τταρες· λίθους τε[μεῖν] πεντεληκίους μῆκος πέντε

ποδῶν, πλάτος πέντε πο[δῶν] παλαστῆς δεόντων, πᾶχος τριῶν π-

αλαστῶν καὶ ἐκπελεκῆσαι ὀρθὸς πανταχεῖ, ἄπεργον ἔχοντα-

ς, πρὸς τὸν ἀναγραφά, ὅ[ν] ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ παραδοῦνα-

ι ἐπ' ἀναθήκει ὕγιες, [λευκός, ἀσπίλος, ἀριθμὸς πεντεκαίδε-

35 κα' λίθος ἀγαγεῖν Πε[ντελῆθεν] Ἐλευσινάδε μῆκος πέντε ποδ-

ῶν, πλάτος πέντε[ς] π[οδῶν] παλαστῆς δεόντων, πᾶχος τριπαλάστ-

ος καὶ καθελέσθαι [ἐν τ]ῷ[ι] ἱερῷ ὕγιες καὶ ἀθραύστος, ἀριθ-

μὸς δεκαπέντε οριδεῖν

α ὕψος πέντε π[οδ]ῶν, πλάτος

40 ἣν αὐτῇ κων ποιοῦν[τα

ς καὶ ἄρα[ι καὶ] καθαρμοῖσαι ο

ι, ἄραι δ[ὲ κα]ὶ τὰ ἐργασμ[ένα] ἐπ[ὶ]

- ι καὶ δ[ῆσαι] καὶ γομφῶσαι καὶ μολυβδον περιχίαι καὶ ἐπεργ-
 ἀσάσθαι· λίθος τεμένει πεν[τελνικ]ῶς μῆκος ἐξ π-
 45 ὤδων, πλάτος τεττάρων ποδῶν [παλαστῆς δειντων, ὕψος πέντε
 παλαστῶν καὶ ἐκπελ[ε]κῆσαι ἀπεργον [ἔχοντας, ὀρθὸς πανταχ-
 εἰ] πρὸς τὸν ἀναγραφεία, ὃν ἂν δ[ῶ]ι ὁ [ἀ]ρχιτέκτων, καὶ παραδοῦνα-
 ἱ ἐπ' ἀναθήκαι ὕγεις, λευκός, ἀσπίλος, ἀριθμὸς τετταράκον-
 τα ἐπτά· λίθος ἀγαγεῖν [Πε]ν[τελν]ῶθεν 'Ελευσινιάδε μῆκος ἐξ πο-
 50 δῶν, πλάτος τεττάρων ποδῶν [παλαστῆς δειντων, πάχος πέντε π-
 αλαστῶν, ἀριθμὸς τετταράκοντα [ἐπτά] καὶ ἑτέρους λίθους ἀ-
 γαγεῖν μῆκος ἐνεία ποδῶν, πλάτος ἐξ ποδῶν, ὕψος πέντε; παλα-
 στῶν καὶ καθελίσθαι ἐν τῷ ἱερῷ ὕγεις, ἀθραύστος· γείσα;
 ἐργάσασθαι πεντελν[ε]κῆ [δ]ω[ρικῆ]· ἰ] πρῶς τ[ε]ν ἀναγραφεία, ὃν ἂν δ-
 55 ῶι ὁ ἀρχιτέκτων, τετταράκοντ[α] ἐπτά [μῆκος ἐξ ποδῶν, πλάτος
 τεττάρων ποδῶν παλαστῆς] δεσ[φ]τω[ν], π[ά]χος πεντεπλάστα, το-
 ῦτων δύο γωνία, καὶ [ἀ]ραι ο . . . ο
 οντας πανταχ[εῖ] ἀθραύστο[ς] πα ο . . . ο . . . [ποιοῦντα ἐπὶ πα;-
 λα]στήν καὶ δῆσαι καὶ γομφῶσαι καὶ μ[ε]λυβδον περιχίαι; κα-
 60 ἱ [ε]περγάσασθαι ὀρθῶ· λίθος [τεμένει πεντελνικῶς]
 . . . ας μῆκος τεττάρων ποδῶν καὶ π[α]λαστῆς, πλάτος διποδας, π-
 ἄχος τριῶν ἡμιποδίων καὶ ἐκπελ[ε]κῆσαι ὀρθός, ἀπεργον ἔχο-
 ντ[ας] καὶ εὐγωνίως πανταχ[εῖ] [αἱ] [π]αραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκαι ὕ-
 γι[ς]· λευκός, ἀσπίλος, ἀριθμὸς [τετταράκοντα τέτταρες]· λί-
 65 θ[ος] ἀγαγεῖν Πεντελῆθεν 'Ελευσινιάδε [μῆκος τεττάρων ποδῶ-
 ν καὶ παλαστῆς, πλάτος διποδας, πάχος] τριημιποδίου καὶ κα-
 θελίσθαι ἐν τῷ ἱερῷ ὕγεις, ἀθραύστ[ος], ἀριθμὸς τετταρά-
 κοντα τέτταρες· κλινθιδας [ἐξεργάσασθαι πεντελνικῶς μῆ-
 κος τεττάρων ποδῶν καὶ παλαστῆς, [πλάτος διποδας, πάχος τρι-
 70 ημιποδίου, ὀρθός καὶ εὐγωνί[ος] ο [π-
 οιοῦντα ἐπὶ παλαστήν καὶ ἀραι . . . ο
 τωι παραστάδας τρεῖς, συντεθ[έ]ντα τ[ε]ν ἀμύς ἀθραύστος
 [αἱ] ἀμύς τριῶν παντ[ε]χ[εῖ], πλάτος ο [κα-
 πρὸς τὰ μέτρα, ἃ ἂν δῶι ὁ [ἀ]ρχ[ι]τε[κ]τ[ων], καὶ δῆσαι καὶ γομφῶσα-
 75 ἱ καὶ μολυβδον περιχίαι, ἀριθμ[ὸς] κλινθιδῶν [τετταράκοντα;
 α τέτταρες· λίθος τεμένει πεντελνικῶς ἐβδομήκοντα δύο; μῆ-
 κος πέντε ποδῶν παλαστῆς], πλάτος τριῶν π[ο]δῶν καὶ ἡμιποδι-
 ο, ὕψος τριῶν ποδῶν· ἑτέρος λίθος τεμένει τετταράκοντα τέτ-
 80 ταρας πεντελνικῶς μῆκος τεττάρων ποδῶν, πλάτος τριῶν ποδ-
 ῶν καὶ ἡμιποδίου, ὕψος διποδας καὶ [π]ε[λ]ε[κ]ῆσαι [ἀ]περγον ἔχο-
 ντας πρὸς τὸν ἀναγραφεία, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχ[ι]τεκτων ὀρθὸς παντα-
 χεῖ καὶ παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκαι ὕγεις, λευκός, ἀσπίλος· λί-
 θ[ος] ἀγαγεῖν Πεντελῆθεν 'Ε[λ]ευσινιάδε, μῆκος τεττάρων ποδῶ-
 ν καὶ παλαστῆς, πλάτος τριῶν ποδῶν [αἱ] ἡμιποδίου [πάχος τρι-
 85 ῶν ποδῶν· ἑτέρος ἀγαγεῖν λίθος τετταράκοντα τέτταρες; 'Ελε-
 υσινιάδε μῆκος τεττάρων ποδῶν, πλάτος τριῶν [ποδῶν καὶ ἡμ-
 ιποδίου, πάχος διποδας καὶ καθελίσθαι ἐν τῷ ἱερῷ ὕγι-

- ς, ἀθραύστος· ἐπὶ κρᾶνα ἐργάσασθαι τρι[α;
 δηι καὶ πρὸς τὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, μῆκος πέ-
 90 ντε ποδῶν καὶ παλαστῆς, πλάτος τριῶν [π]ο[δ]ῶν καὶ ἡμιποδίου,
 ὕψος τριῶν ποδῶν καὶ ἄραι ἐπὶ τὰς παρασ[τ]άδας καὶ καθαρυ-
 όσαι ἀρμόττοντα καὶ εὐτενῇ καὶ δ[ῆ]σαι καὶ γομφῶ[σαι καὶ μ-
 όλυβδον περιχέαι καὶ ἐπεργάσα[σ]θαι θρόνα· [λίθος τεμεῖν π-
 εντελῆκος μῆκος ποδῶν ἐπτακαίδε[κα], πλ[ά]το[ς] δίποδας, π[ά]-
 95 χος τριῶν ἡμιποδίων καὶ πελεκῆσαι ὀρθό[ς] καὶ εὐγωνίος π-
 ανταχεῖ καὶ παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκ[ει] ὕγ[ει]ς, λευκός, ἀσπί-
 λος, ἄπεργον ἔχοντας, ἀριθμὸς ὀκτώ· [λί]θο[ς] ἀγαγεῖν Πεντελ-
 ῆθεν Ἐλευσινάδε μῆκος ποδῶν ἐπτα[κ]αί[δε]κα, πλάτος τρίποδ-
 ας), π[ά]χος τριῶν ἡμιποδίων καὶ καθελέσθ[αι ἐν τ]ῶ[ι] ἱερῶ[ι] ὕγι-
 100 εῖς καὶ ἀθραύστος, ἀριθμὸς ὀκτώ· λίθο[ς] ἐξεργάσασθαι; πεν-
 τελῆκος ὀκτώ μῆκος ἐπτακαί[δ]ε[κ]α πο[δ]ῶν πλ[ά]το[ς] δίποδας,
 π[ά]χος τριημιποδίου, ὀρθός καὶ εὐγωνί[ος] [πανταχεῖ καὶ δια;-
 ξέσαι λείος καὶ ἄραι καὶ θεῖναι ἐπὶ [καὶ συ-
 ντιθέντα τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας ἀθραύστους, δῆσαι; καὶ
 105 μόλυβδον περιχέαι καὶ ἐπεργάσασθαι.

B.

- Θε]οί .
 Λίθους τεμεῖν πεντελῆ;]κούς μῆκος· ἕξ ποδῶν, πλάτο-
 ς τεττάρων ποδῶν, π[ά]χος πέντε παλαστῶν δυοῖν δακτύλοι καὶ ἐκ-
 πελεκῆσαι ἄπεργον ἔχοντας πρὸς τ]ὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχι-
 τέκτων, καὶ παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκει] ὕγιεις, λευκοὺς, ἀσπίλους, ἀ-
 5 ριμὸς τετταράκοντα πέντε· λίθου]ς ἀγαγεῖν Πεντελῆθεν Ἐλευσ-
 ινάδε μῆκος ἕξ ποδῶν, πλάτος τετρά]ποδας, π[ά]χος πέντε παλαστῶν
 δυοῖν δακτύλοι καὶ καθελέσθ[αι ἐν τῶ] ἱερῶ[ι] ὕγιεις, ἀθραύστο-
 ς, ἀριθμὸς τετταράκοντα πέντε . . .] γείσα ἐργάσασθαι ἰωνικὰ πεν-
 τελῆκα πρὸς τὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν] δῶι ὁ ἀρχιτέκτων, μῆκος ἕξ ποδ-
 10 ῶν, πλάτος τεττάρων ποδῶν, π[ά]χος] πέντε παλαστῶν καὶ δυοῖν δακτ-
 ύλοι τοῦ]ς ἀρμούς ἀρμόττοντας, ἀθραύστ-
 ους] πανταχεῖ καὶ [δ]ῆσαι καὶ γομφῶσ-
 αι καὶ μόλυβδον περιχέαι καὶ ἐπ]εργάσασθαι ὀρθά, ἀριθμὸς τεττ-
 αράκοντα πέντε· λίθος τεμεῖν πεντ]ελῆκούς δύο εἰς τὰς παραιετ-
 15 ιος λεοντοκεφαλὰς; μῆκος ὀκτώ] ποδῶν, πλάτος ὀκτώ ποδῶν καὶ πελ-
 εκῆσαι ἄπεργον ἔχοντας πρὸς τ]ὸν ἀναγραφέα, ὃν ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκ-
 των, καὶ παραδοῦναι] ἐπ' ἀναθήκει ὕγιεις, λευκός,
 ἀσπίλος· λίθους ἀγαγεῖν δύο Π]εντελῆθεν Ἐλευσινάδε λεοντοκε-
 φαλῶν μῆκος ὀκτώ ποδῶν πλ[ά]το[ς] ὀκτώ ποδῶν καὶ καθελέσθ[αι ἐν τ]-
 20 ῶ[ι] ἱερῶ[ι] ὕγιεις, ἀθραύστος· λί]θο[ς] τεμ[εῖν] πεντελε[ι]κός εἰς κερα-
 μίδας μῆκος τρι;]ῶ[ν] ποδῶν παλαστῆς δεόντων, πλάτο-
 ς ἄπερ[γ]ον ἔχο δυο κ . . . γραφ .
 ς π[αντα]χεῖ καὶ παρα[δ]ῆ[ναι ἐπ' ἀ]ν[α]θ[ή]-
 κει ὕγιεις, λευκός, ἀσπίλους], ἀρ[ιθ]μὸς ἐβδομήκοντα δύο· κεραμίδ-

- 25 ας ἐργάσασθαι:] τε μήκος τριῶν ποδῶν παλαστῆ-
 ς διόντων, πλάτος τριῶν ποδῶν; καὶ κ)θελίσθαι ἐν τοῖς ἱερῶι ὕγι-
 ς, ἀθροίστους, ἀριθμὸς ἑβδομή;] κοντα δύο παρα σ . .
 ους δύο μήκος ἕξ ποδῶν, [πλά]τος
 ὅκτω ποδῶν; πρὸς τὸν ἀναγραφά;], δ[ν ἂν δ]ῶι ὁ [ἀρχι]τέκτων, καὶ
- 30 ε κα[ι] καθαρμ[ο]σαι ἀθροίσ-
 τους καὶ ὕγιες πανταχ[ε]; καὶ δ[η]σαι καὶ γομφῶσαι καὶ μολυβδὼν
 περιχ[ε]αὶ καὶ ἐτέρους λίθος τεμ[ε]ν[ε]ν περτελικὸς μήκος[ς] ποδοῖν
 ποδῶν πρὸς τὸν ἀναγραφά, δ[ν
 ἂν δῶι ὁ ἀρχιτέκτων], ο [κα] καθαρμ[ο]σαι ἀθροίσ-
 35 ους] εὐτεν[ε]ς π[αν]ταχ[ε] ἀριθμὸς ἑβδομήκο-
 ντα τέτταρες; λίθους τε;] μ[ε]ν στρωματί . . [τ]ῆς μαλακῆς πέτρας ὁμ-
 αλοῦς; μήκος τετράποδας πλάτ[η]ς[ς] δ[ι]ποδ[ας]; π[ά]χος τριῶν ἡμιποδ[ί]ω-
 ν καὶ ἐκπελεκῆσαι ὀρθός; πανταχ[ε] τίμειν μείζους λίθοι
 λόγον [κ]αὶ παραδ[ι]ν[αι] ἐπ' ἀναθ[η]και ὕγ[ι]ες
 40 μα δὲ τῆς μαλακῆς πέτρας . . . ο . υ εω . . .
 ος τριῶν ἡμιποδ[ί]ων [καὶ καθε]λίσθαι [ἐν τῶ-
 ι ἱερῶι ὕγιες ἀθροίστους] λίθος τεμ[ε]ν[ε]ν ἀκτίνας [πέτ]ης[ς] [τῆς μα-
 λακῆς; μήκος] δώδεκα ποδῶν. πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμι-
 οδία, π[ά]χος τριῶν ἡμ[ι]ποδ[ί]ων, ἀριθμὸς τεττάρκοντα [δύο καὶ ἐτέ-
 45 ρους τεμ[ε]ν[ε]ν ἀκτίνας] λίθους δύο μήκος πεντακαίδεκα ποδῶν, . . .
 παντ[α]ρχ[ε] ἀπεργὸν ἔχοντας καὶ παραδ[ι]ν[αι] ἐπ' ἀν-
 αθ[η]και ὕγιες; λίθους ἀγαγεῖν ἐξ Ἀκτῆς Ἐλευσίνιδε
 μήκος] δώδεκα ποδῶν πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμιπο-
 διο, π[ά]χος τριημιποδ[ί]ους, ἀγαγεῖν δὲ καὶ ἐτέρους δύο μήκος πεν-
 50 τεκαίδεκα ποδῶν καὶ ἡμιποδ[ί]ων πλάτος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμιποδ-
 ιο π[ά]χος τριημιποδ[ί]ους καὶ καθελίσθαι ἐν τοῖς ἱερῶι ὕγιες κα-
 ι ἀθροίστους] . . . οθ . τω . ου τοῦ Ἐλευσίνι ἀνακαθηρήμενον ἐ[κ
 καὶ τὰ λ]οιπὰ τοῦ στρώματος καὶ τὰς ἐπικαμπὰς μέ[κ]ρι
 ποιῶντα τῆς τάφρου δεκάποδας καὶ ἐκφορῆσα-
 55 ι τὴν λατύπην; ἐκ τοῦ ἱεροῦ τίθεναι τοὺς λίθους τῆς [μαλακῆς πέτρ-
 ας ςτα, οὗ ἂν εἴ πέτρα, συντιθέναι [το]ὺς ἀρμούς στερ-
 ρός καὶ ἀρμόττων)τας πανταχ[ε], μήκος τετράποδας, πλάτος διποδα-
 ς, π[ά]χος τριημιποδ[ί]ους, ὅ[π]ου δ' ἂν δέη καὶ μείζ[ου]σι; ὁ[ι]σθ[ε]ος χρῆσθ-
 αι] ο, τὰ[ς] τ[ε]ισθ[ε]αι δὲ κατὰ τὸν στοχὸν ἑκαστον διανεικῆ
 60 ἐξ ἀκαμωδῶν, ἐπὶ δὲ τούτων τίθεναι τὴν εὐνηνη-
 ριαν] θο ἀπεργασάμενον ἐπὶ τρεῖς π[ε]δ[ας] τῆς τοῦ περε-
 συντιθέναι τοὺς ἀρμούς ἀρμόττωντας [π]ανταχ[ε] καὶ [α]θρα-
 ύστους, λίθους δὲ θῆσαι μήκος δώδεκα ποδῶν, πλάτος τριῶν ποδῶν
 καὶ ἡμιποδ[ί]ου, π[ά]χος τριημιποδ[ί]ους, θῆσαι δὲ καὶ τοὺς γων[α]ί[ο]
 65 υς, μήκος πεν[τε]καίδεκα ποδῶν καὶ ἡμιποδ[ί]ου δύο καὶ ἐπεργασάμε-
 νον δοκίμως;] πρὸς τὴν περιτένειαν. ἢν ἂν (ἂν) δῶι ὁ ἀρχιτέκτων δ[η]-
 σαι καὶ μόλ[υ]βδων περιχ[ε]αὶ, ἀριθμὸς τεττάρκοντα τέτταρες; λι-
 θους τεμ[ε]ν[ε]ν τῆς Ἐλευσινιακῆς πέτρας μήκος [ἕξ ποδῶν, πλάτος τε-
 τράποδας], π[ά]χος πεντεκαίδεκα ποδῶν καὶ ἐκπελεκῆσαι ἀπεργὸν ἑξο-

- 70 ντας, ὀρθοῦς πανταχεῖ, ἀριθμὸς τετταράκοντα δύο· λίθους ἀγαγε-
 ῖν ἐκ τῆς Ἑλευσινιακ[ῆς πέτρας] εἰς τὸ ἱερὸν μῆκ[ος] ἐ[ξ] ποδῶν, πλά-
 τος τετρ[ά]ποδας, π[ά]χος πεντεπαλ[άστ]ους καὶ καθελέσθαι ἐν τῷ ἱε-
 ρῶι ὕγ[ει]ς, ἀθραύστους, ἀριθμὸς τετταράκοντα δύο· λίθους τεμε-
 ῖν τῆς Ἑλευσινιακ[ῆς] πέτρας μῆκος ἐξ ποδῶν πλάτος τριῶν ποδῶν
 75 καὶ ἡμιποδίου, π[ά]χος π[έν]τε παλαστῶν καὶ ἐκπελεκῆσαι ἄπεργον
 ἔχον[τας], ὀρθοῦς πανταχεῖ, ἀριθμὸς [εἰκοσι]τέτ[ταρ]ε[ς]· λίθους ἀγα-
 γεῖν ἐκ τῆς Ἑλευσινιακ[ῆς πέτρας] μῆκος ἐξ ποδῶν, πλάτος τριῶν π-
 οδῶν καὶ ἡμιποδίου, π[ά]χος πεντεπαλ[άστ]ους καὶ καθελέσθαι ἐν τ-
 ῶι ἱερῶι ὕγεις, ἀθραύστους, ἀριθμὸς εἴκ[οσι] τέτταρες· στυλοβά-
 80 τ[ας] ἐξεργάσασθαι τετταράκοντα τέτταρας πέτρας τῆς Ἑλευσιν-
 ιακῆς, πλάτος ἐξ ποδῶν, μῆκος τετράποδας, π[ά]χος πεντεπαλάστου-
 ς· καὶ ἐτέρους ἐξεργάσασθαι πλάτος ἐξ ποδῶν, μῆκος τριῶν ποδῶν
 καὶ ἡμιποδίου, π[ά]χος [πεντεπαλάστ]ους εἴκοσι· δύο· καὶ ἐτέρους γ-
 ωνιαίους ἐξποδας π[ανταχεῖ]· δύο· τούτους ἀπεργάσασθαι τινέ-
 85 αι καὶ παραξέσασθαι ἐπὶ ἡμιπόδιον τὸ αὐτὸς· συντιθέναι τοὺς ἀ-
 ρμοὺς ἀρμόττοντας [πανταχ]εῖ, ἀθραύστους [καὶ ἐπ]εργάσασθαι ὁ-
 ρθὰ κα(ι) λεῖα δω ραν ρον τυρ . ε ε . προσ . ε . .
 ον τὰ πινάκια . . ε ο . ι καὶ [γ]ομφῶσαι καὶ μόλυβδον περιγέ-
 αι· μόλυβδον δὲ καὶ σίδηρον τοῖς λίθοις εἰς τὰ δεσμὰ ἢ πόλιν παρέ-
 90 ξει καὶ τροχιλεῖαν ἐντελῆ.

Τὰ ἀνωτέρω, ἄπερ μετέγραψα εἰς τὴν κοινὴν γρα-
 φὴν τηρήσας τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ λίθου, φέρει
 στήλη ἀπλὴ πεντελικῷ μαρμάρου ἐκ δύο τεμα-
 χίων προσαρμοζόντων αποτελουμένη καὶ ὕψος ἔ-
 χουσα τὸ ὅλον 1,37, πλάτος, ὅπου τοῦτο ὀλόκλη-
 ρον σώζεται, 0,50 (1) καὶ π[ά]χος 0,09 τοῦ γαλλ.
 μέτρου. Εἶναι δὲ ὁ λίθος καὶ κατὰ τὰς δύο αὐτοῦ
 ἐπιφανείας γεγραμμένος κατὰ μὲν τὴν Α εἰς ὕψος
 1,10 περίπου, κατὰ δὲ τὴν Β εἰς ὕψος 0,85 Γ. Μ.
 καὶ ἐν ἐκείνῃ μὲν (Α) τὰ γράμματα εἶνε ὀλίγον τι
 ἀραιότερον γεγραμμένα, ὥστε ἐν ἐκάστῳ στίχῳ νὰ
 χωρῶσι 47, ἐν ταύτῃ δὲ (Β) κατὰ τι πυκνότερον,
 ὥστε ἐν ἐκάστῳ στίχῳ νὰ χωρῶσι 51. Γραφὴ εἶναι
 ἡ στοιχηδὸν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐπιφανείαις, ἀλλὰ
 καὶ αἱ στήλαι τῶν γραμμάτων δὲν εἶναι κανονικαὶ καὶ
 ἀκριβῶς κάθετοι καὶ παράλληλοι πρὸς ἀλλήλας καὶ
 ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α γράψας ὁ χαράκτης τοῦ 85^{ου}
 στίχου τὸ μὲν 7^{ον} γράμμα ὑπὸ τὸ 7^{ον} καὶ 8^{ον}, τὸ δὲ
 8^{ον} αὐτοῦ ὑπὸ τὸ 9^{ον} τοῦ προηγουμένου ἐξηκολού-
 θησε κατόπιν τὴν νέαν ταύτην συστοιχίαν τῶν γραμ-
 μάτων, ὥστε πιθανώτατα οἱ κατόπιν στίχοι (85—

(1) Τὸ ἐλάχιστον σωζόμενον τῆς στήλης πλάτος εἶναι 0,22 Γ. Μ.
 Ἀπωλέσθη δ' αὐτῆς πλέον ἢ 1/3 τῶν ἐνεπιγράφων ἐπιφανειῶν της.

104) δὲν περιεῖχον ἢ μόνον 46 γράμματα καὶ τοῦ-
 τον ἔχων τὸν ἀριθμὸν ὑπ' ὅψιν προσεπάθησα νὰ
 συμπληρώσω αὐτούς, εἰ καὶ ἐνιαχοῦ δὲν τὸ κατώρ-
 θωσα (1). Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ γράμματά
 τινα, ἢ ὅπως παρέλειψεν ὁ χαράκτης (τὸν σύνδε-
 σμον καὶ ὀλόκληρον ἐν τῷ 77^ῳ στίχῳ, τὸ γράμμα ε
 δὲ ἐν τῇ λέξει διποδας τοῦ 99^{ου} στίχου τῆς ἐπιφα-
 νείας Α) ἢ λησμονήσας ἐγκαίρως νὰ γράψῃ τὰ προ-
 σέθηκεν ὕστερον (Β, στίχ. 89 τὸ Ι ἐν τῇ λέξει λί-
 θοις)· καὶ ἂν τὰ παρ' ἐμοῦ κατωτέρω λεγόμενα
 ἔχωσιν ὀρθῶς (Β, στίχ. 45-46) καὶ ὀλόκληρον στί-
 χον ἐλησμόνησε νὰ χαράξῃ. Ἀλλὰ καὶ ἄλλας τινας
 ἀβλεψίας τοῦ χαράκτου ἠθέλομεν πιθανῶς ἀνεύρει
 ἂν ἐσώζετο ἡμῖν ὁ λίθος ἀκέραιος ὅλος καὶ τὴν ἐπι-
 δερμίδα ἀλύμαντος, ἐντεῦθεν δ' ἴσως πηγάζει ὅτι
 τινες τοῦλάχιστον τῶν συμπληρώσεών μου δὲν συμ-
 φωνοῦσι πρὸς τὸν ὠρισμένον ἀριθμὸν τῶν γραμ-
 μάτων τῶν στίχων (2). Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων

(1) Ἴδε κατωτέρω τὴν σημείωσιν.

(2) Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α ὁ 59ος στίχος ἔχει μόνον 46 γράμματα
 κατὰ τὴν συμπλήρωσίν μου, 48 δὲ οἱ στίχοι 78ος καὶ 80ος· ἀλλ'
 ἴσως ἐν τῷ 78^ῳ ἀντὶ τοῦ τεμεῖν ὑπῆρχε γεγραμμένον τεμεῖν· 48 δὲ
 ἔχει γράμματα καὶ ὁ 85ος αὐτός, ὅπερ ἀληθῶς παράδοξον· ἀλλὰ πῶς
 ἄλλως ἡδύνατο νὰ συμπληρωθῇ ὁ στίχος; οἱ δὲ στίχοι 89ος, 93ος καὶ

ἐν γένει εἶναι ἐπιεικῶς καλὸν καὶ ἀπείριστον, εἰ καὶ ἐναγοῦ παρατηρεῖται ἀμελεία τις περὶ τὴν χάραξιν αὐτῶν· ἐκ δὲ ταύτης καὶ πολὺ μᾶλλον ἐκ τῆς ἀποτριβῆς τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ λίθου συμβαίνει, ὥστε γραμμικάτινα συγγενῇ κατὰ τὴν μορφήν νὰ μὴ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων (1). Ἀλλὰ πλὴν τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων τὴν ἐγγράφειν τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ ἀναγινωσκόμενων ἐν ἔγῃ πολὺ ὑπερωτέριος ὁρίζεται τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου ἀρχοντος μεταβολῆς μαρτυρεῖ καὶ ἡ μεγάλη περὶ τὴν γραφήν τῆς διρθώγου οὐ, πολλὰκις καὶ διὰ τοῦ ἀπλοῦ ο ἑκατομηνίας, ἀμειψαλάντευσις καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἢ τῆς διρθώγου εἰ διὰ τοῦ ἀπλοῦ ε, ἀν τὰ παρ' ἐμοῦ κατωτέρω λεγόμενα (στίχ. 9—10) ἔχουσιν ὁρθῶς. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ ἡ ἀμειψαλάντευσις αὐτῇ μείζων τις φαίνεται οὖσα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α ἀμειψαλάντῳ ἐν δύνανται τις νὰ ὑποθέσῃ οὐχὶ τὸν αὐτὸν, ἀλλ' ἄλλον τὸν τῆς ἐπιφανείας Β χαρακτῆρ, συνδυάζων τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὴν πυκνοτέραν τῶν γραμμάτων ἐν ταύτῃ γραφήν, ἥτις ὅμως οὐδὲν ἄλλο κατὰ τὴν γνώμην μου μαρτυρεῖ ἢ τὴν πρόνοιαν τοῦ χαρακτοῦ τοῦ ὡς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐπιφανείαν Β μείζον τῆς στήλης ἀγαθόν πρὸς τὸ κάτω μέρος (2) ἐπανορθῶν οὕτω πιθανῶς ἐν μέρει προηγούμενον αὐτοῦ λάθος κατὰ τὴν ἐπιφανείαν Α.

Ὁ λίθος εὐρέθῃ ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν Βαθὴν γωνίαν τῆς Φιλομεινίου Στοᾶς κτίσματος (γ'), (3) μέτρηται δὲ μίχρη τοῦδε ἀνεξήγητος τὸ ἐλλείπειν αὐτοῦ μέρους. Περί τῶν καθ' ἑκάστον καὶ τῶν συμπληρωστέων μου ἔγωγε νὰ παρατηρήσω τὰ ἀκόλουθα·

Στίχ. 1. Ἐλευσινίῳ μετὰ τὸ Ο διέκρινε τὰ ἔχνη γραμματος ὥστε 1. Ὅτι τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἱερὸν ἐκαλεῖτο καὶ Ἐλευσινίον· ἀπλῶς καὶ ἐπὶ εἶχε καὶ τοῦτο ἐπινοήσας εἶναι γνωστόν (Παράβ. Ἐγρημ. Ἀργ. 1883 σελ. 18, C. 1. Α. II, 2, II, σελ. 322); ἀλλὰ πόσοι νὰ ἦσαν ἀρὰ γὰρ οἱ τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ἱεροῦ ἐπι-

(1) Ἰσχυρὸν ἀπὸ 47 γραμμάτων ἔστις. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Α κατὰ τὰς συμπληρώσεις μου 52 γραμμάτων ἔχουσιν οἱ στίχοι 38ος καὶ 14ος, ἀλλ' ἐν τούτοις πιθανόν νὰ ὑπῆρχεν ἐπίσης γεγραμμένον ἑστὸν ἀντὶ τοῦ περὶ ἡμοῦ γραμμένου γεμεῖν 50 δι' μόνον γραμμάτων ἔχῃ ὁ 18ος στίχος.

(2) Οὐκ ἐπὶ Α, Δ, Α ἀμ' ἀλλήλων, τὸ Ο ἀπὸ τοῦ Ο, τὸ Η ἀπὸ τοῦ Σ ἐνίστοι, τὸ Τ ἀπὸ τοῦ Ρ κτλ. Ὅπου ὅτι εἶμαι βέβαιος· περὶ τῆς ἀνεγνώστου μου εἴμαι ἐν τῇ μεταγέρῃ κερὰ γραμμάτων.

(3) Καὶ κατὰ τὰ ἀνω ἀόμοια τῆς ἐπιφανείας Δ ἀρχῆς ὁ χαρακτὴρ μεγαλειότερον περιβόητον ἀγαθόν ἢ κατὰ τὴν ἐπιφανείαν Α· τοῦτο δι' καὶ ἐξέλεξα ἐν μέρει ἐν τῷ κειμένῳ τῷ δὲ τῷ κεφαλῶν γραμμάτων.

(3) Παράβ. Προκτ. τῆς Ἀργ. Ἐγρημ. τοῦ 1881 σελ. 64 σελ. 2.

στάται; Ἰσως δέκα, τοῦλάχιστον εἰκάδι ὅτι δέκα ὀνόματα ἐπιστατῶν, ὅπως ἀνεγράφοντο, ἠδύνατο νὰ χωρήσωσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στήλῃ.

Στίχ. 6. Ἀρχιτέκτων Φίλαγρος· ἀγνωστος ἐμοὶ ἀλλαχθὲν ὁ ἄνθρωπος.

Στίχ. 7. Ἐξ Αἰγυπτῆς συνεπλήρωσα οὗτω καὶ ἔχῃ ἐξ Αἰγυπτίου διότι συνηθίσταται ὁ ἀριθμὸς τῶν λίθων τίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης περιόδου διὰ τῆς πράσεως ἀριθμὸς δέκα· καὶ ἐνταῦθα δὲ κατωτέρω (10—11 στίχ.) φαίνεται ἐπὶ ὑπῆρχεν ἀναγεγραμμένος ὁ ἀριθμὸς τετραράκοιτα τέτταρες· παράβ. ἐν τούτοις καὶ στίχ. 76, 79, 83, 102, Β. 43.

Στίχ. 9—10. Ἀγαγεῖν ὀφειλῆς· ἡ ἀνάγνωσις ὁρθῇ φαίνεται μοι ἡ μόνη ὀρθὴ καὶ σύμφωνα πρὸς τὰ ἡγερόμενα καὶ ἐπόμενα· καὶ κατωτέρω (στίχ. 42) ἐργασμένα· ὁ ἔλεων δὲ ὑποθέσθαι τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς ἀδελφίαν τοῦ χαρακτοῦ.

Στίχ. 13. Κανονίθα· ἀδελφὴν ἀν προνοεῖτο περὶ τινος ἐργασίας, εἰς ἣν ἦτο ἀναγκαῖος ὁ κανὼν ἢ περὶ κανονισμῶν (ἴδε Ἀργ. Ἐγρημ. 1883 σελ. 115 στίχ. 19)· τὸ πρῶτον πιθανώτερον οἰκοθεῖν δ' ἐννοεῖται ἐπὶ τὸ ὅτι ἐμοῦ ὡς Δ ἀναγνώσθην δύναται νὰ ἦναι Α.

Στίχ. 22. ἰαν· ἔνεκα τούτων τῶν γραμμάτων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Δ ἐν ἐτολμήσῃ νὰ συμπληρώσω τὸν προηγούμενον στίχον ἐλόκληρον προσθέτων καὶ μόλιθον περιχεῖται· ἀν ὅμως ὅπο ὅτι κατ' ἐμὲ ἰ κρύπτεται τὰ ἔχνη ἐντὸς ὧς ἔσως θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ ὁ στίχος καὶ μόλιθον περιχεῖται, ὡς ἀν ὁ ἀρχιτέκτων κελεύει, ἡ καθ' ἑμοῦν τινα τρόπον.

Στίχ. 27. Τριγυλῶντος· πόσας καὶ ἐκ τίνος λίθου; Ἐν γένει δὲ μέχρις ἐδῶ δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις πόσους καὶ ποίους λίθους καὶ πρὸς ποῖον ὁκρὸν ἔπρεπε νὰ τάμωσι καὶ κομίσωσιν εἰς τὸν ἱερόν.

Στίχ. 32. Ἀπεργὸν ἔχοντας· ἡ πράσις εἶναι μοι ἄλλοθεν ἀγνωστος, ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ ἐπαναλαμβάνεται συχνά (Α, στίχ. 46, 97, Β, 12, 69, 75)· ἐν τῇ ἐκ Λεσβείας ἐπιγραφῇ ἀπαντᾷ ἡ λέξις πρόσρρον· σημαίνουσα κατὰ Fabricius (De Arch. Gr. σελ. 79)· τὸ παρὰ Γερμανοῦ Werkzoll λεγόμενον, ἥτοι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν λίθων τὸ ἐξεπίτρεδες ἀγνώστον ἀκατέργαστον ὡς μέλλον κατόπιν

κατὰ χώραν, όταν οἱ λίθοι ἐτοποθετοῦντο εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν των, νὰ ἐπεργασθῇ· φαίνεται ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄπεργον τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν.

Στίχ. 33. *Πρὸς τὸν ἀναγραφέα*· ἡ φράσις ἐπαναλαμβάνεται συχνά· εἶναι δὲ ὁ ἀναγραφεὺς κατὰ τὰ ἐν χερσὶ μου λεξικά τὸ παράδειγμα τὸ χρησιμεῦον ὡς πρότυπον εἰς τοὺς τεχνίτας ἵνα σχεδιάζωσι τὰ ἔργα των· ἐνταῦθα σημαίνει, πιστεύω, τὸ σχεδιογράφημα τοῦ ἀρχιτέκτονος, καθ' ὃ οἱ μέλλοντες νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον ἔπρεπε νὰ τάμωσι καὶ ἐκπελεκήσωσι τοὺς λίθους.

Στίχ. 33-34. *Παραδοῦναι ἐπ' ἀναθήκει* (=ἐπ' ἀναθέσει)· ἡ φράσις ἐπαναλαμβάνεται ἐπίσης συνεχῶς· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ τάμωσι, νὰ ἐκπελεκήσωσι πρὸς τὰ δεδομένα μέτρα ($5 \times 4 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{4}$ πόδας;), νὰ ἐτοιμάσωσι καθ' ὅλα, δι' ἣν ἦσαν προωρισμένοι θέσιν, καὶ νὰ κομίσωσι προσέτι (στίχ. 34-39) εἰς τὸ ἱερὸν ἐκ Πεντέλης (;) δέκα πέντε (;) λίθους· πρὸς ποῖον σκοπὸν δὲν κατάρθωσα βεβαίως νὰ μαντεύσω.

Στίχ. 44-56. Νὰ τάμωσι καὶ νὰ κομίσωσιν ἐκ Πεντέλης εἰς Ἐλευσίνα λίθους τετταράκοντα ἐπτὰ $6 \times 3 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν ἕκαστον· ἄρα γε εἰς κατασκευὴν τῶν γείσων (στίχ. 53); Τούτων τὸ ὅλον πλάτος θὰ ἦτο, ἂν, ἐννοεῖται, αἱ συμπληρώσεις μου ὁρθῶς ἔχωσι, $47 \times 3 \frac{3}{4} = 176 \frac{1}{4}$ ποδῶν = 57, 98 Γ. Μ. ὑπολογιζομένου τοῦ ποδὸς κατὰ τὰς νεωτέρας τοῦ Dörpfeld μετρολογικὰς παρατηρήσεις, ἃς προφορικῶς μοὶ ἀνεκοίνωσε, πρὸς 0,326 τοῦ Γ. Μ. Ἀλλὰ τί ἐχρειάζοντο οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι (δύο;) λίθοι (1) οἱ κατὰ τὰ μέτρα μεγαλειτέροι τῶν ἀνωτέρω (στίχ. 51-53), τοὺς ὁποίους νὰ κομίσωσι μόνον ἀναγράφεται; περὶ τούτων ἃς σκεφθῶσιν οἱ ἀρχιτέκτονες.

Στίχ. 60-75. Νὰ τάμωσι καὶ πελεκήσωσι καὶ κομίσωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τεσσαράκοντα τέσσαρας πεντελικούς λίθους $4 \frac{1}{4} \times 2 \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον πρὸς κατασκευὴν *πλινθίδων* διὰ τὰς τρεῖς ἄρα γε παραστάδας (στίχ. 72); ἀλλὰ διατὶ τότε 44 καὶ ἔχι 42 ἢ 45;

Στίχ. 75. Κατὰ ταύτην τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τοῦτου τοῦ στίχου καὶ ἐφεξῆς σώζεται τοῦ λίθου ὁλόκληρον τὸ πλάτος, ἀλλ' ἢ ἐπιδερμὶς αὐτοῦ πρὸς τὰ

(1) Ὁ στίχος ἥδυνάτο ἴσως νὰ συμπληρωθῇ καὶ οὕτω· ἐτέρους δύο λίθους.

δεξιὰ μάλιστα εἶναι τοσοῦτον ἀποτετριμμένη, ὥστε μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατάρθωσα ν' ἀναγνώσω καὶ ὅσα ἀνέγνωσα γράμματα.

Στίχ. 75-85. Κατὰ πόσον ἐπέτυχα εἰς τὰς συμπληρώσεις μου, ἀγνοῶ· τὰ μέτρα βεβαίως τῶν λίθων τῶν στίχων 76-77 δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ τῶν στίχων 83-85, εἰ καὶ, ὡς πιστεύω, πρόκειται περὶ τῶν αὐτῶν λίθων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ ἡ μὴ ἐπανάληψις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λίθων ἐν τούτοις τοῖς στίχοις (83-85) εἶναι ἀσυνήθης. Πρὸς τίνα δὲ σκοπὸν μετεχειρίσθησαν αὐτούς; Ἴσως τινὰς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπικράνων (στίχ. 88)· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἂν ἦσαν προωρισμένα διὰ τὰς παραστάδας μόνον, δὲν πρέπει νὰ ἦσαν πολλά.

Στίχ. 93. *Ἐπεργάσασθαι θρονᾶ*· ἡ ἀνάγνωσις μοὶ ὑπεδείχθη παρὰ φίλου ἀνδρὸς δυσχεραίνοντι περὶ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν κατανόησιν τοῦ στίχου ἐν σχέσει μάλιστα πρὸς τὰ ἐπόμενα. Τὸ Α σαφῶς δὲν διακρίνεται, ὑποφαίνονται ὅμως ἔχνη αὐτοῦ ἐν τῷ λίθῳ. Ἀλλὰ τί νὰ ἐσήμαινεν ἐνταῦθα ἡ λέξις *θρόνα*; Ποικίλματα ἦτοι κοσμήματα (γλυπτὰ μόνον, ἢ καὶ κεχρωματισμένα);

Στίχ. 93-103. Φαίνεται ὅτι ἐγένετο λόγος περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς καὶ ἐξεργασίας καὶ τοποθετήσεως ὀκτὼ πεντελικῶν λίθων $17 \times 3 \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκεῖ ὁ λίθος εἶναι βεβλαμμένος, ἐνθα περὶ τοῦ μέρους τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν ἐπρόκειτο (στίχ. 103). Ἀρά γε ἐπὶ τὰς παραστάδας; ὁ στίχος συμπληροῦται οὕτω, ἀλλὰ τὸ νόημα δὲν μοὶ εἶναι πολὺ σαφές ἴσως καὶ διὰ τὴν κολοβότητα τοῦ λίθου ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς στίχοις. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, λίθοι πεντελικοὶ τόσον μακροὶ (5,54 Γ. Μ.) θὰ ἦσαν χρήσιμοι βεβαίως εἰς ἐπιστύλια ἢ ὑπερτόνια (=ὑπέρθυρα).

B.

Στίχ. 2. *Παλαστῶν δυοῖν δακτύλοι*· καὶ κατωτέρω στίχ. 7 ἐπίσης κατὰ παράλειψιν, ὡς εἰκάζω, τοῦ *και* (ἴδε καὶ Α, στίχ. 17). Βεβαίως εἰς τὸ αὐτὸ λάθος δις νὰ ὑποπῆσθαι ὁ χαρακτήρ καὶ τόσον ταχέως μάλιστα, εἶναι κάπως ἄπορον· καὶ ὅμως ἄλλως πως νὰ συμπληρώσω τοὺς στίχους δὲν κατάρθωσα· ἐν τῷ στίχ. 10^ω, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, φέρεται σαφῶς ἐν τῷ λίθῳ γεγραμμένον *πεντε παλαστῶν καὶ δυοῖν δακτύλοι*, ἐπρόκειτο δὲ, ὡς

φαίνεται, νὰ τάρωσι καὶ μεταχορίσωσιν εἰς Ἐλευσίνα τεσσαράκοντα πέντε (;) πεντελικούς λίθους (στίχ. 1—14) πρὸς κατασκευὴν ἰσαρίθμων καὶ τῶν αὐτῶν διαστάσεων *ἰωνικῶν* ἤτοι *ἐπαιετίων* (;) γείσων, ὧν τὸ ὅλον πλάτος, ἤτοι μῆκος, θὰ ᾔτο κατὰ ταῦτα 58, 50 Γ. Μ.

Στίχ. 8. Ἴσως ᾔτο γεγραμμένον ἀριθμὸς πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἢ τετταράκοντα πέντε καὶ γεῖσα κτλ. Θὰ εἶχε δὲ οὕτω ὁ στίχος 52 γράμματα.

Στίχ. 14-15. *Παραιετίος λεοντοκεφαλίας* παράβ. κατωτέρω στίχ. 18-20· ὑπάρχει ἔμως καὶ λέξις *παραιετίς* (ἴδ. *Αρχ. Ἐφημ.* 1886 σελ. 166 στίχ. 100) σημαίνουσα κατὰ Bötticher (*Tekt. d. Hell.* σελ. 255 σημ. 4) τὴν ὑδρορρόην ἐν γένει.

Στίχ. 20-25. Ἐπρόκειτο βεβαίως περὶ *κεράμων* ἤτοι *κεραμίδων* τῆς στέγης (καλυπτῆρων καὶ στρωτῆρων ;)

Στίχ. 36. *Λίθους τεμεῖν στρωματί . . .* Λέξιν *στρωματίας* δὲν σημειοῦσι τὰ ἐν χερσὶ μου λεξικά, νὰ συμπληρώσω δὲ *στρωματεῖς* μ' ἐκώλυσε τὸ τελευταῖον γράμμα, ὅπερ ἄλλοτε μὲν ὡς Ι καὶ ἄλλοτε ὡς κακῶς κεχαραγμένον Η ἀνέγνωσα, ἀλλ' ὅχι καὶ ὡς Ε. Τὸ γενικὸν νόημα καὶ ἐδῶ εἶναι περὶ *καταληπτόν*· πρόκειται περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς καὶ θέσεως (στίχ. 36-66) λίθων ἐξ Ἀκτῆς τοῦ Πειραιῶς ὡς τὸ πολὺ εἰς κατασκευὴν θεμελίων χρησίμων. Τὰ κατὰ τὰς συμπληρώσεις μου μέτρα τῶν λίθων εἶναι τὰ συνήθη τῶν πλίνθων τῶν θεμελίων πολλῶν οἰκοδομημάτων· οἱ μεγαλειτέρας ἔχοντες διαστάσεις ἐχρησίμευον εἰς τὰς γωνίας (στίχ. 64).

Στίχ. 45-46. Ὑποθέτω ὅτι ὁλόκληρον ἓνα στίχον παρέλειψεν ὁ χαράκτης, ἤτοι καὶ [*ἡμιποδίου πλάτος τριῶν ποδῶν, ὕψος τριημιποδίου*] καὶ *πελεκεῖσθαι* κτλ. ἄλλως δὲν εὐοδοῦται τὸ νόημα, οὐδὲ συμφωνοῦσι τὰ ἐδῶ πρὸς τὰ ἐν τοῖς στίχοις 49-51, ἔνθα, ὡς νομίζω, περὶ τῶν αὐτῶν λίθων πρόκειται.

Στίχ. 53. *Καὶ τὰς ἐπικαρπίας* ποιοῦντα τῆς *τάφρου δεκάποδας*· ὅς εἴπωσιν οἱ ἀρμόδιοι τί ταῦτα ἐσήμαινον καὶ ἂν ὄντως οὕτω πρέπη νὰ συνδεθῶσιν αἱ λέξεις.

Στίχ. 56. *Οὐ ἂν εἶ πέτρα* = ὅπου ἂν ὑπάρχῃ πέτρα = βράχος ; ὅτι δὲ περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἀναγνώσεώς μου ἀμφιβάλλω, ὁδῶν ἐκ τοῦ κυρτοῦ τῶν γραμμάτων.

Στίχ. 58. *Ὅρθοις χρῆσθαι*· πῶς θὰ ἔκαμνον χρῆσιν τῶν λίθων ὀρθῶν μοι εἶναι ἀδύνατον.

Στίχ. 60. *Ἐξ ἀπαμοιβῶν*. Οὐτε τὴν φράσιν οὐτε καὶ τὴν λέξιν ἀπαμοιβὴ σημειοῦσι τὰ ἐν χερσὶ μου λεξικά. Νὰ ἐσήμαινεν ἄρα γε ἐν ἀλλὰξ ἤτοι *φορηθὲν καὶ παρὰ μῆκος* (*Mittheil. d. D. A. In.* 1883, σελ. 149) τὸν συνήθη δηλ. τρόπον τῆς τοποθέτησεως τῶν λίθων ἐν τοῖς θεμελίοις ; Τί δὲ ᾔτο ἢ εὐθυνηρία εἶναι γνωστὸν (ἴδε *Mittheil. d. A.* σελ. 151).

Στίχ. 66. *Περιτένειαν*· ζήτει τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἐν *Fabricius de Arch. Graeca* σελ. 59 Ἐξ ἀδελφείας τοῦ χαράκτου ἐτέθη δις ὁ ἄν.

Στίχ. 68-84. Πρόκειται περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς εἰς τὸ ἱερὸν 42, 24 ἑλευσινιακῶν λίθων, ἐκείνων μὲν $6 \times 4 \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν, τούτων δὲ (τῶν 24) $6 \times 3 \times 1 \frac{1}{4}$ ποδῶν ἕκαστον πρὸς κατασκευὴν *στυλοβατῶν* 44 μὲν $6 \times 4 \times 1 \frac{1}{4}$, 22 δὲ $6 \times 3 \frac{1}{2} \times 1 \frac{1}{2}$ ποδῶν ἕκαστον. Τὴν ὑπάρχουσαν ἀσυμφωνίαν μεταξὺ τούτων τῶν ἀριθμῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς διαστάσεις τῶν λίθων καὶ τῶν *στυλοβατῶν* ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης, εἰ καὶ, ἐννοεῖται, ὁ ὀλικὸς ἀμφοτέρων ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐτὸς, ἤτοι 66· ἐνῶ δὲ καλῶς ἐδηλώθη ὅτι οἱ γωνιαῖοι *στυλοβάται* ἔπρεπε νὰ ὦσιν *ἑξάποδες πανταχεῖ* (τό τε μῆκος καὶ τὸ πλάτος, διότι τὸ πάχος θὰ ἔμεινε πάντως τὸ αὐτὸ) δὲν ἐμνημονεύθησαν καὶ λίθοι τοιοῦτοι. *Στυλοβάτην* ἐξ ἑλευσινιακοῦ λίθου ἔχει ἡ Φιλωνείος Στοιὰ (1), ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐδῶ ἀναγραφόμενα μέτρα δὲν συμφωνοῦσιν οἱ λίθοι τῆς, ἔχοντες διαστάσεις $2, 12 \times 1, 21 \times 0, 44$ Γ. Μ. ἤτοι $6 \frac{1}{2} \times 3 \frac{3}{4} \times 1 \frac{1}{3}$ περίπου πόδας. Καὶ τὸ ὅλον δὲ τοῦ πλάτους, ἤτοι μήκους, τοῦ ἐνταῦθα ἀναγραφομένου *στυλοβάτου* φαίνεται μὴ συμφωνοῦν πρὸς τὸ ὅλον μῆκος τοῦ *στυλοβάτου* τῆς Φιλωνείου Στοιᾶς καὶ τῶν τριῶν τῆς πλευρῶν, ἐννοεῖται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, καθ' οὓς ἔκαμα ἐγὼ τουλάχιστον ὑπολογισμούς. Συμφωνία μόνον ὑπάρχει εἰς τὸ πλάτος δύο ὁμοῦ λίθων τοῦ ὑπάρχοντος *στυλοβάτου* ($3 \frac{3}{4} + 3 \frac{3}{4} = 7 \frac{1}{2}$ πόδες) καὶ δύο ὁμοῦ ἐπίσης λαμβανομένων ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐνταῦθα λίθων ἐνός ἐκ τῶν 42 καὶ ἐνός ἐκ τῶν 24 ($4 + 3 \frac{1}{2} = 7 \frac{1}{2}$).

Στίχ. 85· *ἄθος* ; ἔγραψα ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου διέκρινον, εἰκάζω δὲ ὅτι παρηγγέλλετο ὁ μέλλων

(1) Πρὸς Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1882, σελ. 86.

νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον νὰ κατασκευάσῃ περίξ τοῦ λίθου κατὰ τοὺς ἄρμους περιθώριον ἐνὸς ἡμιποδίου ἀπολειπνίων τὸ σκληρόν καὶ τραχὺ αὐτοῦ.

Στίχ. 88. *Τὰ πινάκια*· ἂν ὀρθῶς ἀνέγνωσα, ἀγνοῶ τί θέλει νὰ σημάνῃ ἐδῶ ἡ λέξις.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ὅτι δὲ ἔχομεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ λίθῳ συγγραφὴν ἐργωνίας περὶ ὅχι σμικροῦ οἰκοδομήματος δηλόν· οἱ μέλλοντες ν' ἀναλάβωσι τὸ ἔργον ὑπεχρεοῦντο νὰ φροντίσωσιν οἱ ἴδιοι καὶ περὶ προμηθείας τοῦ ἀναγκαίου ὕλικου· ἡ πόλις ἀνελάμβανε νὰ παράσῃ αὐτοῖς μόνον καὶ σίδηρον εἰς τὰ δεσμὰ τῶν λίθων καὶ τροχιλεῖαν, (B, στίχ. 89-90) ἐντελῇ. Τὸ ἔργον ἐξέδιδον οἱ ἐπιστάται τοῦ Ἐλευσινίου συναρωγὸν ἔχοντες καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα. Ἀλλὰ ποῖον ἦτο λοιπὸν τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο; Τὸ Μέγαρον ἢ Τελεστήριον ἢ ὅπως ἄλλως ἐκαλεῖτο ὁ ἐν Ἐλευσίνι κυρίως Ναὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Ἰκτίνου σχεδιασθεὶς θὰ εἶχε πιθανώτατα συντελεσθῇ, καθ' οὓς ἡ ἡμετέρα ἐπιγραφὴ ἐχαράχθη χρόνους, εἰς δὲ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ εἶχον λάβει κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλουτάρχου (Περικλ. 13) τρεῖς ἀρχιτέκτονες μέρος, ὁ Κόροιβος, ὁ Μεταγένης καὶ ὁ Ξενοκλῆς. Ἀλλ' ἐθεωρεῖτο ἄρα γε τὸ ἔργον καὶ καθ' ὅλα τετελεσμένον; Δὲν εἶχεν ἐν νῷ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰκτίνος νὰ οἰκοδομήσῃ πρὸ τοῦ Ναοῦ, ἦτοι τοῦ Σηκοῦ, τὴν Στοάν, ἣν ἔκτισε κατό-

πιν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ὁ Φίλων; Τίνος δὲ ἄλλου κτίσματος λείψανα θὰ ἠδύναντο νὰ ὦσιν οἱ τοῖχοι ἐκεῖνοι περὶ ὧν ἐγένετο ἀλλαχοῦ λόγος; (1) Ἡ πρόναος λοιπὸν Στοὰ ἔπρεπε καὶ ἔμελλέ ποτε νὰ κτισθῇ καὶ ἴσως εἰς ταύτην ἀναφέρεται ὁ ἡμέτερος λίθος. Λέγω δὲ ἴσως διότι, ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἐσημείωσα, ἐν πολλοῖς ὁ λίθος μοι εἶναι ἤκιστα σαφές (2) καὶ πρῶτος ἐγὼ εὐχομαι νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἐρευνηθῇ δεόντως καὶ παρ' ἀρχιτεκτόνων ἀρχαιολογούντων. Τὸ ὅτι δὲ οὐδὲ τότε ἐκτίσθη ἡ Στοὰ, καθ' οὓς δηλ. χρόνους ἐχαράχθη ἡ περὶ ταύτης ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου λίθου συγγραφὴ, ἀλλὰ πολὺ βραδύτερον, ὡς ὁ Βιτρούβιος μαρτυρεῖ (VII ἐν προοιμίῳ) (3) οὐδὲν τὸ παράδοξον, ἀφοῦ τὰ πλεῖστα τῶν οἰκοδομημάτων τῆς ἀρχαιότητος ἐν γένει μακρὰ πολλάκις ἀπῆτησαν ἔτη εἰς συντέλεισιν των, τινὰ δὲ καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ἔμειναν ἡμιτελεῖ· μάρτυρες τοῦ λόγου μου πλὴν ἄλλων τοῦ αὐτοῦ Φίλωνος ἡ ἐν Πειραιεὶ Σκευοθήκη πολλὰ ἔτη βραδύτερον κτισθεῖσα μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ λίθου χάραξιν τῆς περὶ αὐτῆς συγγραφῆς (Bul. d. Cor. Hell. 1882, σελ. 552-555) καὶ ὁ ἐν Λεβαδείᾳ Ναὸς τοῦ Διὸς ὁ μηδέποτε κατὰ Πausanίαν (9, 39, 4) συντελεσθεὶς.

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1886.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

(1) Παράδ. Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1883 σελ. 60 σημ. 1 1882 σελ. 88.

(2) Οὐχὶ σαφές εἶναι μοι μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ὅτι οὐδαμῶς ἐν τῷ λίθῳ γίνεται λόγος περὶ κίωνων καὶ ἀγνοῶ κατὰ πόσον δύναται ν' ἀποδοθῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν κολοβότητα αὐτοῦ (στίχ. 15-27 μάλιστα) καὶ εἰς τὸ ὅτι καὶ ἄλλοτε ἴσως εἶχε γίνε φροντίς περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος καὶ προϋπῆρχε, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λίθου δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, (στίχ. 42 λ. χ. ἐνθα παραγγέλλονται οἱ ἐργολαβοῦντες νὰ ἄρῳσι καὶ τοποθετήσωσι (:) τὰ ἐργασμένα, B, στίχ. 24, ἐνθα ὁ ἀριθμὸς τῶν κεραμίδων φαίνεται μοι ἀνεπαρκὴς κτλ.) καὶ ἕτερον ἔτοιμον ὕλικόν εἰς οἰκοδομὴν αὐτοῦ. Περιέργως δὲ εἶναι πάντως ἡ ἀναγραφὴ τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξεργασίας τοῦ ὕλικου διὰ τὰ διάφορα τοῦ οἰκοδομήματος μέρη, οἷα ἐν τῷ λίθῳ φέρεται, καὶ ἄδηλον κατὰ πόσον καὶ αὕτη ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου (τῆς προϋπάρχουσας δηλ. ὕλικου ἐτοίμου) δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, ὅποτε ὅμως πάντοτε ὅχι εὐνόητος ἀπομένει ἡ εὐθύς ἐν τοῖς πρώτοις στίχοις παραγγελία περὶ τομῆς καὶ ἀγωγῆς (:) Αἰγινάων λίθων, οὓς κυρίως ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς τὰ θεμέ-

λια, περὶ ὧν ὅμως γίνεται πολὺ κατωτέρω λόγος (στίχ. 40-70, B). Πείθομαι ἐν τούτοις κατὰ τὴν γενομένην μοι παρατήρησιν ὅτι εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης μου, ὅτι ὁ λίθος ἀναφέρεται εἰς τὴν Στοάν, συμβάλλει καὶ τὸ ὅτι ὅπου γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ γωνιῶν δύο μόνον τοιαῦτα ἀναφέρονται, τόσας δηλ. ὥσας ἡ Στοὰ ἠδύναντο νὰ ἔχῃ. Περιττὸν δὲ ἴσως νὰ σημειώσω ὅτι ἀρχιτεκτονικὰ τινὰ μέλη σωζόμενα (γεῖσα λ. χ. καὶ τρίγλυφοι) δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, διότι φαίνονται, καθόσον δηλ. καὶ τούτων τινὰ δύναται ν' ἀνήκωσιν εἰς τὴν Στοάν, ὄντα προϊόντα πολὺ μεταγενεστέρων χρόνων (Ῥωμαϊκῶν πιθανῶς) καθ' οὓς ὑπέστη, ὡς φαίνεται, καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Σηκοῦ γενικὴν μετασκευὴν (ἴδε καὶ Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1884 σελ. 80-82). Ἀναγκαῖον ὅμως ἴσως εἶναι νὰ παρατηρήσω ὅτι διὰ τῆς λέξεως ἱερὸν, ἥς συχνῇ γίνεται ἐν τῷ λίθῳ χρῆσις, σημαίνεται οὐχὶ τὸ περὶ οὗ προκειται οἰκοδόμημα, ἀλλὰ ὁλόκληρος ὁ ἱερὸς Περίβολος (ἴδε καὶ Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ 1883 σελ. 56, σημ. 2).

(3) Παράδ. καὶ Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 15.